

**Власюк
Ярослав
Михайлович**

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері автоматизації
виробничих процесів, обліку
природного газу та метрології

Народився 28 лютого 1959 р. у м. Самбір Львівської області.
З 1977 до 1982 р. навчався в ІФІНГу за фахом «Автоматизація та комплексна механізація хіміко-технологічних процесів», після закінчення якого до 1999 р. працював в інституті «Союзгазпроект» (нині — ПАТ «Укргазпроект»). Тут Ярослав Михайлович пройшов шлях від інженера до начальника відділу автоматики і телемеханіки (з 1989 р.), директора департаменту обладнання (з 1996 р.). Брав безпосередню участь у вишукувальних роботах, проектувальній діяльності у сфері автоматизації, проведенні авторського нагляду за будівництвом багатьох об'єктів ГТС України, Росії, Білорусії, Молдови, Казахстану, Вірменії, Грузії (серед них — газопроводи Омськ–Новосибірськ–Кузбас, Ямбург–Тула, Середня Азія–Центр, Тула–Торжок, Кременчук–Ананьїв–Чернівці–Богородчани, Ананьїв–Ізмаїл, Уренгой–Помари–Ужгород, Ямал–Європа, низка сховищ та баз стратегічного запасу вуглеводнів).
Протягом 1999–2009 рр. Я. М. Власюк обіймав посаду начальника відділу організації обліку природного газу та нафти,

а з 2009 р. є заступником начальника управління приладового обліку газу і нафти і метрології НАК «Нафтогаз України».

Займається оптимізацією приладового обліку природного газу та метрології, зокрема бере участь у розробці нормативно-правових актів та міжнародних технічних угод, здійснює координацію робіт зі створення засобів вимірювальної техніки.

У 2012 р. в ІФНТУНГУ Ярослав Михайлович захистив кандидатську дисертацію «Вдосконалення засобів та нормативної документації для метрологічного забезпечення вузлів обліку природного газу».

Серед головних напрямів його наукових досліджень — створення електронних фіскальних засобів приладового обліку; вдосконалення метрологічного забезпечення засобів приладового обліку природного газу; калібрування (перевірка) промислових лічильників на стендах із робочим середовищем «природний газ» під робочим тиском; перевірка технічного стану (метрологічних характеристик) вузлів обліку природного газу в умовах експлуатації; впровадження витратовимірювальних комплексів із регламентованою загальною похибкою вимірювання; самодіагностика вузлів обліку природного газу.

Є автором і співавтором більше 20 наукових праць, опублікованих у профільних журналах, та доповідей, оприлюднених на науково-технічних конференціях (зокрема й міжнародних), 15 патентів на винаходи. Починаючи з 2006 р., Ярослав Власюк бере активну участь у підготовці та проведенні постійних всеукраїнських семінарів, нарад із питань приладового обліку природного газу та метрології, конкурсів засобів вимірювальної техніки.

Нагороджений грамотою Державного комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України, відзнакою НАК «Нафтогаз України» III ст. Ярослав Власюк — ветеран НАК «Нафтогаз України».

**Войцицький
Володимир
Петрович**

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері розробки газових
і конденсатних родовищ
та експлуатації підземних
газосховищ

Народився 10 січня 1935 р. у м. Судова Вишня Мостиського району на Львівщині. У 1957 р. закінчив геологорозвідувальний факультет ЛПІ (спеціальність «Розвідка та експлуатація нафтових і газових родовищ»).

В. П. Войцицький розпочав свою трудову діяльність геологом цеху випробування свердловин у Балаклійській (пізніше — Шебелинській) КБ, а в 1958 р. перейшов на посаду начальника контрольно-технологічної групи Шебелинського газопромислу. Протягом 1959–1963 рр. він був першим начальником ЦНДВР Шебелинського ГПУ. За його участю розроблена методика дослідження газових свердловин в умовах низько проникиних колекторів, яка згодом увійшла в галузеву інструкцію з дослідження свердловин.

Під керівництвом Володимира Петровича було виведено на проектний режим роботи установки з підготовки газу, впроваджено хлористий кальцій для осушування газу, проведено інтенсифікаційну обробку свердловин, запроваджено геологічний

контроль за розробкою родовища, його герметичністю. За участю В. П. Войцицького на Шебелинському ГКР уперше здійснена дослідно-промислова експлуатація, що стало зразком для широкого впровадження цього методу в галузь.

Упродовж 1963–1966 рр. він працював керівником сектору, завідувачем лабораторії контролю за розробкою газових родовищ в УкрНДІгазі. Спільно з колегами та фахівцями московського інституту «ВНДІгаз» взяв участь у підготовці корективів до комплексного проекту розробки Шебелинського ГКР.

У 1966 р. у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна Володимир Петрович захистив кандидатську дисертацію «Методика промислово-геологічних досліджень свердловин і пластів та аналіз розробки Шебелинського газового родовища».

Протягом 1966–1976 рр. він займався викладацькою діяльністю в ІФНТУНГУ спочатку на посаді старшого викладача, а потім доцента. Розробив низку технологічних схем дослідно-промислової експлуатації газових родовищ південної прибортової зони ДДЗ.

З 1976 до 1993 р. В. П. Войцицький знову працював в УкрНДІгазі. Був старшим науковим співробітником та завідувачем сектору підземного зберігання газу його Львівського комплексного відділу. З іменем ученого пов'язане технологічне проектування найбільшого в Європі Західноукраїнського комплексу ПЗГ, створення унікального Більче-Волицько–Угерського ПСГ. За активну участь у розробці останнього удостоєний премії Уряду СРСР.

У 1993 р. після створення ДП «Львівгазвигдобування» Володимир Петрович повернувся на виробництво. До виходу на пенсію в 1998 р. обіймав посаду головного геолога цього підприємства.

Він — автор 159 наукових праць, зокрема двох монографій, двох винаходів.

Йому присвоєно звання «Почесний працівник газової промисловості». Нагороджений багатьма відомчими відзнаками.